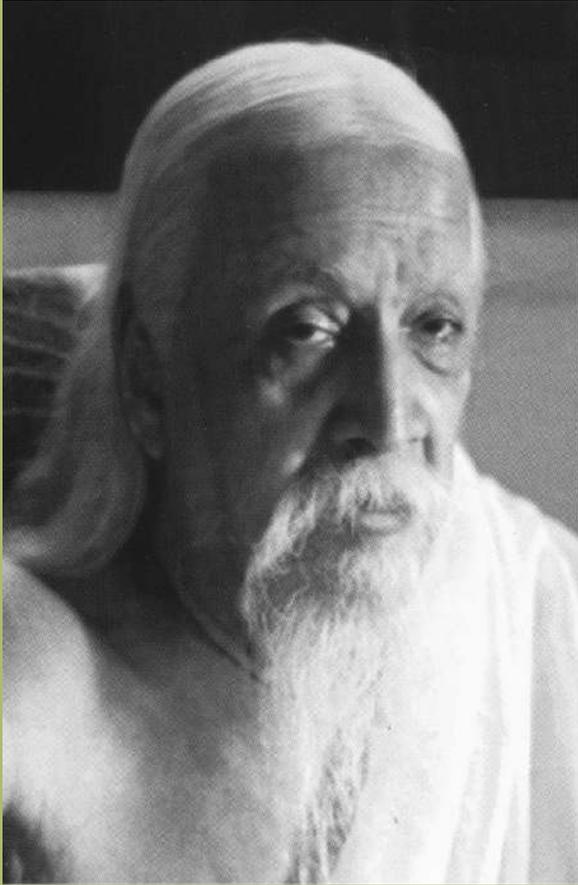

“ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ
ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ
ಬರಹಗಳ ಸಂಕಲನ”

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ
ನವೆಂಬರ್ - 2013

*“His laughter of beauty breaks out in green trees,
His moments of beauty triumph in a flower...”*

- Sri Aurobindo

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ	ಪರಿವಿಡಿ
<p>ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ, ಪಿಎಚ್.ಡಿ, ಶಿವಗಿರಿ, ಧಾರವಾಡ - 580 007. ಫೋನ್ : 0836 - 2774044</p> <p>ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ, ಧಾರವಾಡ ಡಾ ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾಪಸೆ ಡಾ ಪಾರ್ವತಿ ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಡಾ ಸುಶೀಲಾ ಬಳುಂಡಗಿ</p> <p>ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ ಗಣಕಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಆಫ್ ಸೆಟ್ ಮುದ್ರಣ : ಶೇಷ ಸಾಯಿ ಇ ಫಾರ್ಮ್ ಪ್ರೈ.ಲಿ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಶ್ರೀ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್, ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ, ಕರ್ನಾಟಕ, "ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ" ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಾಯೋಜಕರು : ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (೦) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ, ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು-560078. ಫೋನ್ : 080 - 2244 9882 http://abp.sirinudi.org</p> <p>ಬೆಲೆ : 15/-</p>	<p>“ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಬರಹಗಳ ಸಂಕಲನ” ಶ್ರೀ ಮಾತೆಯವರ ನುಡಿಗಳು ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ತರುಣರಿಗೊಂದು ಕರೆ: ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮರಾಗಿರಿ, ಮುಂದೆ ಸಾಗಿರಿ 3 ಮೊದಲು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ವಿಷಯ 3 ಜೀವನದ ನಿಜವಾದ ಗುರಿ 7 ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿರಿ 8 ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗ ಹಾಗೂ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು 10 ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು 12 ಆಯಾಸ ಮತ್ತು ದಣಿವು ಇವುಗಳಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ 13 ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥ 15 ಇದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತೆ? 17 ಅನು : ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಸಿಂಪಿ ನಮ್ಮ ಬಾಹ್ಯ ಸತ್ವೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರತೆ (calm)ಯಿಂದ ಇರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? 20 ಮಕ್ಕಳ ಕನಸುಗಳ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರೆರಚುವುದು ಬೇಡ 21 ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ನುಡಿಗಳು ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ಮೃತರ ಸಂಭಾಷಣೆ - ದಿನಶಹ ಹಾಗೂ ಫೆರಿರುಾದೆ ಇವರ ನಡುವೆ 24 ಲೈಂಗಿಕ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು 26 ಅನು : ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ 1926ರ ನವೆಂಬರ 24 ರಂದು ಸಂಭವಿಸಿದ್ದೇನು? 29 ಅನು : ಡಾ. ಕೆ.ಎಸ್. ಆಮೂರ ವಿಧಿ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತ ಸಂಕಲ್ಪ 32 ಕಳೆದ ಹೋದ ನೌಕೆ (ಕವಿತೆ) 38 ವಾರ್ತಾಪತ್ರ 40</p>

“ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಬರಹಗಳ ಸಂಕಲನ”

ತರುಣರಿಗೊಂದು ಕರೆ: ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮರಾಗಿರಿ, ಮುಂದೆ ಸಾಗಿರಿ

ಮೊದಲನೆಯ ನಿಬಂಧನೆ: ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಂದು ಗುರಿಯನ್ನಾಗಿಸಿ-
ಕೊಂಡಿರಬಾರದು.

ಮೊದಲು ಅವಶ್ಯವಾದ ಗುಣಗಳು: ದಿಟ್ಟತನ, ಧೈರ್ಯ, ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುವಿಕೆ, ನಂತರ
ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು: ಮನುಷ್ಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದಕ್ಕೆ
ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅವನೇನನ್ನೂ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದಕ್ಕೆ
ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅವನೇನನ್ನೂ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆಗಬೇಕಾದುದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ
ಅವನೇನೂ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಇದ್ದುದನ್ನು ದೊರಕಿಸಲು, ಇನ್ನೂ
ಅರಿತುಕೊಂಡರೆ ಇದ್ದುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು, ಇನ್ನೂ ಕೈಕೊಂಡರೆ
ಇದ್ದುದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೊಳಗಾಗದ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.

ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಸೆಗಳ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಬರುವ ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಿ
ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕು.

“ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮರಾಗೋಣ, ಮುಂದೆ ಸಾಗೋಣ”
ಎಂಬುದನ್ನು ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಕೇವಲ
ಒಂದು ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು: ಅದು ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ
ಅವನನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ.

ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯಿರಿ, ಇಂದು ನಿಮಗೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇರುವುದನ್ನು
ನಾಳೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತರಾಗುವಿರಿ.

(16/428)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮೊದಲು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ವಿಷಯ

ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ, ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು
ವಿಶ್ವದ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬಾರದು ಎಂಬುದು ಮೊದಲು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ
ವಿಷಯ, ಹಾಗೇನಾದರೂ ಅವನು ತನ್ನನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ವಿಶ್ವ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ

ಮಾತ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವಂತಾಗುತ್ತದೆ - ಮನುಷ್ಯ ವಿಶ್ವದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದಾನೆ,
ಅವನು ಅದರೊಡನೆ ಏಕತೆ ಪಡೆಯಬಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪರಮೋಚ್ಚ ಪ್ರಭು ಮಾತ್ರ
ವಿಶ್ವದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ಮೀರಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ
ಹಾಗೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ.

(ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ) ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ
ಸಂತೋಷವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಮೊದಲು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ನಂತರ ತನ್ನನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುವುದು ಬದಲಾಗದ ಶಾಂತಿಯ ಮೂಲ
ಎಂಬುದನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅನಂತರ ಈ ಸ್ವ-ವಿಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ
ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಅದು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ
ಹೋಗುವ ದಿವ್ಯಾನಂದದ ಮೂಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ತನ್ನ ಅಹಂಕಾರದಿಂದಾಗಿ ತಾನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ
ಮಾಡಿರುವ ಸಂಕುಚಿತ ಸೀಮಿತತೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದ ಪ್ರತಿಸಲ ಮತ್ತು
ಬಯಲು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ ಬಂದಾಗ, ಇತರ ಮಾನವ ಸತ್ತೆಗಾಗಿ,
ಇಲ್ಲವೆ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬ, ದೇಶ ಇಲ್ಲವೆ ತನ್ನ ನಂಬಿಕೆ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗಾಗಿ ಸ್ವ-
ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಮನುಷ್ಯ ಈ ಸ್ವ-ವಿಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮದ ಅದ್ಭುತ
ದಿವ್ಯಾನಂದದ ಪೂರ್ವಾನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಇದು ಅವನಿಗೆ
ತಾನು ಭಗವಂತನೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆಂಬ ಅನಿಸಿಕೆಯನ್ನು
ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಕೇವಲ ಕೂಡಲೆ
ಮಾಯವಾಗುವ ಸಂಪರ್ಕ, ಏಕೆಂದರೆ ಮಾನವ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಕೂಡಲೆ
ನಿಮ್ಮತರ ಅಹಂಕಾರದ ಚಲನೆಗಳಿಂದ ಮಿಶ್ರಣಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು
ಕೀಳುಮಟ್ಟಕ್ಕೀಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದು
ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪರಮೋಚ್ಚನ ಭವ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರ ಅಳಿದು ಹೋಗುವುದು ನಿಜವಾದ
ನಿರ್ವಾಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯನ್ನು ನಾನು ಧನಾತ್ಮಕ ರೀತಿ ಎಂದು
ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ, ಅದು ಸಮಗ್ರ, ಇಡಿಯಾದ, ಪರಿಪೂರ್ಣ, ಕಾದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳದ,
ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡದ ಸ್ವ-ಅರ್ಪಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯ ಕೇವಲ ತನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸದೆ, ತನಗಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ,
ಯಾವುದರ ಜೊತೆಗೂ ಸಂಬಂಧವಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದು ಕೇವಲ ಯಾವುದು

ಪರಮೋಚ್ಚ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದದ್ದು, ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಹಾಗೂ ದಿವ್ಯಾನಂದ ನೀಡುವಂತಹದು, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು, ಅನಂತವಾದದ್ದು ಅಂತಹದನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವ ವಾಸ್ತವತೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಗಾಧವಾದ ದಿವ್ಯಾನಂದ-ವಿರುತ್ತದೆಂದರೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಅದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಲಾಗದು.

ಪ್ರಯತ್ನ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಇದೊಂದೇ. ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡಲು ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭವಾದ ರೀತಿ ಯಾವುದು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ತನ್ನನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುವ, ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆಯದಾದ ಅವನದೇ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಸುಮಾರಾಗಿ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣದ್ದೆನಿಸುವ ವಿಧಾನವೊಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹಲವಾರು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು. ಅದು (ತನ್ನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ) ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನವಾಗಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಮಗ್ನವಾಗಿರುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬನೊಡನೆ, ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯ ಕುರಿತು ಇಲ್ಲವೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಹಾಗೂ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಚಟುವಟಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಅದಿನ್ನೂ ಅದೇ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ: ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ತನ್ನನ್ನು ದ್ವಿಗುಣಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಾಕುಲನಾಗಿರದೆ ಇಲ್ಲವೆ ತಾನೇ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮೌಲ್ಯವಿರುವ ವಿಷಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ಮುದ್ದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರದೆ, ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನಾದರೆ, ಇನ್ನಾವುದೋ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾದರೆ, ಅದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವನನ್ನೇ ಕುರಿತಾಗಿರಬಾರದು, ಆಗ ಅದು ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಸರಳ ಹಾಗೂ ತೀವ್ರಗತಿಯ ರೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಿಜವಾದ ಅವೈಯಕ್ತಿಕತೆ ಕೇವಲ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಾಗ ಮರೆತುಬಿಡುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ, ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದದ್ದು.

ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅವೈಯಕ್ತಿಕರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅವೈಯಕ್ತಿಕರಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಧೈರ್ಯವಂತರಾಗಿರಿ, ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಕುರಿತು ಬಹಳಷ್ಟು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ದುಃಖಿತರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಅತ್ಯಪ್ತರಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂದುಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಮಗ್ನವಾಗುವಿಕೆಯ ಕೇಂದ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಎಲ್ಲ ಅನಿಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಮರೆತುಬಿಡುವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಉಪಾಯ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪರಮ ಸೌಖ್ಯ ಪಡೆಯುವ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಚಲನೆ ಈ ಪರಮೋಚ್ಚ ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅದನ್ನು ನಿಮಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಅರಸಿದರೆ, ಆಕರ್ಷಿಸುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಅದು ದೂರ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಸ್ವ-ವಿಸ್ಮೃತಿಯಿಂದ, ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಕೇಳದೆ ತನ್ನನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ, ಈ ದಿವ್ಯ ಸೌಖ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕಾಶ ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಂದೂ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗದ ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿಯನ್ನು, ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಸ್ವ-ವಿಸ್ಮೃತಿ ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಸ್ವ-ವಿಸ್ಮೃತಿ ಸರಳವಾಗಿ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದ್ದು ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಅಹಂಕಾರದ ಕೊರತೆ ಇಡಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ತನ್ನನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಚಲನೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ಭಗವಂತನತ್ತ ನಿರ್ದೇಶಿತವಾದಾಗ ತನ್ನ ಪೂರ್ತಿ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸುತ್ತದೆ, ಈ ಚಲನೆ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಹಾಗೂ ಅತ್ಯುಚ್ಚವಾದ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಭಗವಂತನಿಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ನಿಜವಾದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(16/265, 432, 12/68, 3/269, 8/288, 2/58, 16/178, 10/278)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಏನೂ ಯಾರೂ ಆಗಿರದಿರುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೋ,
ಕಾಲಗತಿಯ ಕರ್ಮವನು ಕರಗಿಸಿಬಿಡು,
ಮನಸ್ಸನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡು, ನಾಮರೂಪಗಳಿಂದ ಹಿಂದೆಗೆ,
ಭಗವಂತ ಮಾತ್ರವಿರಲೆಂದು ನಿನ್ನನು ಇಲ್ಲವೆನಿಸು.

(ಸಾವಿತ್ರಿ, 538)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಜೀವನದ ನಿಜವಾದ ಗುರಿ

ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನದ ಗುರಿ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ,
ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ಗುರಿ ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

*

ಜೀವನದ ನಿಜವಾದ ಗುರಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಆಳದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ
ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗುವು-
ದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಆ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು, ಎಲ್ಲ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು
ಮತ್ತು ದೇಹದ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಗುರಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

*

ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಂಭರ ಆತ್ಮ ಇವೆರಡೂ ಒಂದೇ ಆಗಿವೆ,
ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತು-ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು
ಅಣುವಿನಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಿದೆ, ಮನುಷ್ಯನ ಮಣಿಹ ಅದನ್ನು
ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

*

ಸಂತೋಷಪಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವಿಸಬೇಡ, ಭಗವಂತನ ಸೇವೆ
ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವಿಸು ಮತ್ತು ಆಗ ನಿನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಂತೋಷ
ಎಲ್ಲ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಾಚೆಗಿರುತ್ತದೆ.

*

ಜೀವನಕ್ಕೊಂದು ಉದ್ದೇಶವಿದೆ,

ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹಾಗೂ ಅವನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ಈ
ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಭಗವಂತ ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಲ್ಲ, ಅವನು ನಮ್ಮೊಳಗೇ ಇದ್ದಾನೆ, ಆಳಾತಿ
ಆಳದಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಗಳು, ಯೋಚನೆಗಳು ಇವುಗಳ ಮೇಲ್ಗಡೆಗೆ ಇದ್ದಾನೆ,
ಭಗವಂತನೊಂದಿಗೆ ಶಾಂತಿ, ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ
ಕೂಡ ಇದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡಿರಿ, ಅವನು ನಿಮ್ಮನ್ನು
ತೊಂದರೆಗಳೊಳಗಿಂದ ಹೊರಗೆಳೆದು ತರುತ್ತಾನೆ.

*

ಭಗವಂತನನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲೆಂದು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲಾಗಿತ್ತು.
ಹಾಗಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ಕರ್ತವ್ಯ ಭಗವಂತನ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳವನಾಗುವುದಾಗಿದೆ,
ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ಅವನ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಣ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲ, ಅದರ ತೋರಿಕೆ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಮಿಥ್ಯೆ
ಹಾಗೂ ಅಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ.

(14/3-8)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿರಿ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಭಗವಂತ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಕಸದ
ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವವಿದೆಯೇ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಇಡೀ ವಿಶ್ವ ಭಗವಂತನ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಕಟಣೆ ಅದರ
ಮೂಲದಲ್ಲಿ, ಇಡಿಯಾದ ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ
ಪ್ರಜ್ಞೆಯತ್ತ ಸ್ವಲ್ಪ, ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಮೇಲ್ಗಡೆಗೇರುತ್ತದೆ.

*

ಭಗವಂತ ಭೌತಿಕ ಸ್ತರದ ಮೇಲೆ ತನ್ನನ್ನು ಸೌಂದರ್ಯದ ಮೂಲಕ,
ಮಾನಸಿಕ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಮೂಲಕ
ಮತ್ತು ಚೈತ್ಯ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮದ ಮೂಲಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ನಾವು ಸಾಕಷ್ಟು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಹೋದಾಗ ಈ ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳು
ಒಂದರೊಳಗೊಂದು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಒಂದೇ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಏಕಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಮತ್ತು
ಪ್ರಜ್ಞೆ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡದ್ದು, ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾದದ್ದು, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ-

ಪೂರ್ಣವಾದದ್ದು, ಸುಂದರವಾದದ್ದು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವಂತಹದು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆವರಿಸುವಂತಹದು ಆಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ.

ವಿಶ್ವಂಭರ ಲೀಲೆಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಹಲವಾರು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

*

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸತ್ತೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ದೈವೀ ನಿವಾಸಿಯನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸತ್ತೆಯೂ ಮನುಷ್ಯನಷ್ಟು ದುರ್ಬಲವಾಗಿಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಅವನಷ್ಟು ದೈವಿಕವಾಗಿಲ್ಲ.

*

ದೈವೀ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ದೈವಿಕವಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಅತಿ ಕಡಿಮೆ. ಮತ್ತು ಯಾವುದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾನು ದೈವಿಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೋ ಅದನ್ನು ನಾವು “ನಾನೇ” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ.

*

ಪರಮೋಚ್ಚನಾದವನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಸಾಪೇಕ್ಷವಾಗಿ-ರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸತ್ತೆಯ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಮೋಚ್ಚನಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸತ್ತೆಯೂ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ.

*

ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಅದ್ಭುತಗಳಿಗೆ ಕೊನೆ ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರದ ಮಿತಿಗಳಿಂದ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಈ ಅದ್ಭುತಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ನಮಗೆ ತೆರೆದು ತೋರಿಸುವವು.

*

ನಿರುತ್ಸಾಹದಾಯಕ ದುಃಸ್ವಪ್ನದಂತಿರುವ ಈ ಭ್ರಮಾತ್ಮಕ ವಿಶ್ವದ ಮೇಲೆ ಭಗವಂತ ಘನತೆವೆತ್ತ ತನ್ನ ದೈವೀ ನೈಜತೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಭೌತದ್ರವ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಣು ಅವನ, ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ, ಶಾಶ್ವತತೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

*

ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬಲ್ಲವನಿಗೆ ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ.

*

ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಮೀರಿ ಹೋಗುವ ಪ್ರಯತ್ನದ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಮೀರಿ ಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ.

*

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಬಹಳ ಸರಳವಾದದ್ದು, ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಸತ್ತೆಯ ಆಳಗಳಲ್ಲಿ ನಾವೇನಾಗಿರುವೆವೋ ಅದು ನಾವಾಗುವುದಾಗಿದೆ.

(15/5, 6; 14/17, 18, 19; 15/5, 8, 9; 14/18, 19)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನೀವು ಏಕಾಕಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯದಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಭಗವಂತ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗಿದ್ದಾನೆ, ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗಿರುವುದನ್ನು ಎಂದೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡದ ಜತೆಗಾರ ಅವನು, ಅವನ ಪ್ರೇಮ ನಿಮಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ನೀಡುತ್ತದೆ, ಬಲ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿರಿಸಿರಿ, ಅವನು ನಿಮಗಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುವನು.

(14/9)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗ ಹಾಗೂ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಬರುತ್ತದೆ, ಆಗ ಅವನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗ ಹಾಗೂ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಅಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾರಿರಿ. ಆ ರೀತಿ ಇರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ನೀವು ಚೂರು ಚೂರಾಗಿ ಹೋಗುವಿರಿ.

ಆಯ್ಕೆಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಹೃದಯ ಸಾವನ್ನಪ್ಪುತ್ತದೆ.

*

ಜೀವನ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸತ್ಯ ಹಾಗೂ ಮಿಥ್ಯೆ, ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಗೂ ಅಂಧಕಾರ, ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ಹಿನ್ನಡೆ, ಎತ್ತರಗಳತ್ತ ಅರೋಹಣ ಇಲ್ಲವೆ ಕಂದರಗಳಲ್ಲಿ ಪತನಗೊಳ್ಳುವುದು ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

*

ಬೌದ್ಧಿಕ ಮನೋಭಾವ ಮೊದಲು ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅವನು ಯಾವುದನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೋ ಅದಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂಬುದು. ಆಗ ನಿಂತು ಬಿಡುವುದು, ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದುಬಿಡುವುದು ಕೂಡ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

*

ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ಪ್ರಗತಿಪರ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತದೆ, ನೀವು ಯೋಗದ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಆ ವಿಧಾನ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.

*

ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಇಡಿಯಾಗಿ ನಿವೃತ್ತಿ ಪಡೆಯುವುದು ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಆರೋಗ್ಯ-ಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ನಿವೃತ್ತಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಂತರಿಕ ಅನಾಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಗವಂತನತ್ತ ಹೊರಳುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

*

ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ ಮನುಷ್ಯ ಕೇವಲ ಪಶುವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಉಚ್ಚತರ ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚು ನಿಜವಾದ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರೇ ಪಡುತ್ತಿದ್ದವನು ಮತ್ತು ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡವನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವ ಹಾಗೂ ಅದರ ಆಸೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಡೆಯುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು.

(14/29. 30, 32, 49-50, 46)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದು

ಯೋಗದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೀವು ಏನನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದು.

*

ಯಾವ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ನೀವು ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದು ಯೋಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುತ್ತದೆ, ಆ ಕಾರ್ಯವೇ ಸ್ವತಃ ಯೋಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ.

*

ಮನುಷ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಏನೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅವನು ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಕಿಡಿಯನ್ನು ಇರಿಸಿದರೆ ಅದು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬಲ್ಲದು.

ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅವನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತೋರಿಕೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುವ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಕೈಕೊಂಡಾಗ, ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪಾದಕವಾಗಬಲ್ಲವು.

*

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ನೀವು ಏನನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಅದರಲ್ಲಿರಿಸಿದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು, ಆಗ ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದೆಲ್ಲ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ನಿಮ್ಮವಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಎನ್ನುವಂತಹವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲವುಗಳಿಗೂ ಸಮಾನ ಮಹತ್ವವಿರುತ್ತದೆ- ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮೌಲ್ಯ ಅದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(14/36-37)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸು ಭಗವಂತನನ್ನು ಹೊರಗಿರಿಸಿ ಕೇವಲ ಕರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಿರಗೊಂಡಿರದೆ ಇದ್ದರೆ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗ ಬಹಳ ಸರಳವಾದದ್ದು. ಗುರಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿರಬೇಕು, ಕರ್ಮ ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಬಲ್ಲದು.

(23/535)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಆಯಾಸ ಮತ್ತು ದಣಿವು ಇವುಗಳಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ

ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳದೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಆಯಾಸವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಏನೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅದನ್ನು ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಸಾಧನವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ನೀವು ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೀರಿ. ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯದಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು, ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರಬೇಕು, ಆಗ ನೀವು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಏನೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿರದಂತಹ ವೃತ್ತಿಯೂ ಕೂಡ, ಅದನ್ನು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡರೆ, ನಿಮಗೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ನೀವು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಚಟುವಟಿಕೆ ಅದಷ್ಟೇ ಆಕರ್ಷಕ ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಅದರಲ್ಲಿ ಆದರ್ಶದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪವಿರದೆ ಇದ್ದಾಗ, ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

*

ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪದ ಕೊರತೆ ಇರುವುದು ದಣಿವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಆಯಾಸದ ಇಲ್ಲವೆ ದಣಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಭಾವನೆ ಬಂದಾಗ ಅದು ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಇರುವುದರ ಸಂಕೇತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

*

ಮೊದಲು ನಿಜವಾದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿರಿ, ಅದಂದರೆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ತಳಹದಿ, ಆಧಾರ, ಸಹಾಯ ಯಾಚನೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ- ಆಗ ದಣಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

*

- ಕೂಯೆ (Coué) ವಿಧಾನವನ್ನು* ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ ಮತ್ತು "ನಾನು ದಣಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಇರುವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನಾನು ದಣಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸಿರಿ.

*

ಸ್ನಾಯುಗಳು ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ದಣಿವಿನ ಹಾಗೆಯೇ ಆ ದಣಿವಿರುತ್ತದೆ. ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ದಣಿವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ದಣಿವಿನ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದು, ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡಷ್ಟೇ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

*

ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲ ತಲೆನೋವು, ಆಯಾಸ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊರಟುಹೋಗಲಿ, ನೀನು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಆರೋಗ್ಯದಿಂದಿರುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶಾರೀರಿಕ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯನ್ನು ನೀನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು: ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಊಟ, ನಿದ್ರೆ, ವ್ಯಾಯಾಮ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ನೀನು ಎಲ್ಲ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವಿ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತದೆ.

*

ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದವರು, ಕಲಾವಿದರು ಇಂತಹ ಜನರ ಪರಿಚಯ ನನಗಿತ್ತು. ಅವರು 'ವಿಶ್ರಾಂತಿ' ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಮೂರ್ಖರಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಅಸಭ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಅಸಂಸ್ಕೃತ ಮಕ್ಕಳ ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರರ್ಥ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಕೆಳಸ್ತರಕ್ಕಿಳಿದು ಬರುವುದಾಗಿತ್ತು. ನಿಜವಾದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಮೀರಿ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯ ಕೆಳಸ್ತರಕ್ಕಿಳಿದು ಹೋದರೆ ಅದು ಅವನ ಆಯಾಸವನ್ನು ಅಧಿಕಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಒಂದು

* ಎಮಿಲೆ ಕೂಯೆ (Emile Coué) (1857-1926) ನಾನ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯನಾಗಿದ್ದ. ಅವನು ಸ್ವಯಂಸೂಚನೆಯಿಂದ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುವ ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಪದ್ಧತಿ-ಯನ್ನು (Couéism) ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿದ.

ಬಗೆಯ ಸಂವೇದನಾಶೂನ್ಯತೆಯತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಳಸ್ತರಕ್ಕಿಳಿದ ಪ್ರತಿ ಸಲ ಅವಚೇತನದ ಮೇಲಿನ ಭಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಮೇಲೇರಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಗೆ ಬೇಡಿ ತೊಡಿಸಿದಂತಿರುವ ಈ ಭಾರವನ್ನು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿಸಬೇಕು.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಅವಶ್ಯವಿದೆ ಎಂಬ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಮೂರ್ಖತನದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮನುಷ್ಯ ತಾನಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಸ್ತರಕ್ಕಿಳಿದು ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಆಯಾಸವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಏಣಿ ಏರಿ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ನಿಜವಾದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ದೊರಕುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿ, ಪ್ರಕಾಶ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಂಭರ ಚೈತನ್ಯಗಳು ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಸತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ, ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಶದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾನೆ.

ನೀವು ಆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸುನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲ ಆಯಾಸವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದು.

(14/267, 17/12, 16/80, 16/147, 127, 4/156)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮಧುರ ಮಾತೆಯವರೆ, “ಮಾತು ಕತೆಗಳು” ಎಂಬ ಬರಹದಲ್ಲಿ “ಏಕಾಗ್ರತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಈ ಗುರಿಯತ್ತ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ” ಎಂದಿರುವುದನ್ನು ಓದಿದೆ. ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಕಳೆಯಬೇಕೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಅರ್ಥ ಧ್ಯಾನವಲ್ಲ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯವೇನೇ ಇರಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಸತತವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದ ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಚೈತನ್ಯ, ಎಲ್ಲ ಸಂಕಲ್ಪ, ಎಲ್ಲ ಅಭೀಷ್ಟೆ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಭಗವಂತನತ್ತ ಹೊರಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಏಕಾಗ್ರತೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

*

ಸತತ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿರುವ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿರುವುದು ಕೆಲವೊಂದು ನಿಶ್ಚಿತಪಡಿಸಿದ ಗಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ.

*

ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಮತ್ತು ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಏಕತೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ ವಿಷಯ, ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಮಾತುಕತೆಯನ್ನು ದೂರವಿರಿಸುವುದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಮಾತು ನಮ್ಮನ್ನು ಭಗವಂತನಿಂದ ದೂರ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ.

*

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರೆ, ನಾನು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಬೆಳದಿಂಗಳಿನ ಚೆಲ್ಲಾಟವನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆಯೆ?

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ಯೋಚಿಸುವುದನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ದೈವೀಕೃಪೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತನ ಮಾಡುವುದು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದು.

(16/180-81)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

“ಅವಳು ಜಗತ್ತನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿದ್ದಳು” ಎಂದು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಜಗತ್ತು ದೀರ್ಘಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತು ನಿಧಾನಗತಿಯ ವಿಧಾನದಿಂದ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಅದೆಷ್ಟು ನಿಧಾನಗತಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಒಂದು ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ತಲೆಮಾರಿನವರಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆಯಾದದ್ದು ಕಂಡುಬರುವ ಹಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಧಾನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಅವಸರಪಡಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು, ಬಹಳ

ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು, ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಬರೆದಿಡಲು, ಕೈಕೊಳ್ಳಲಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಹೇಳಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

(13/49-50)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಇದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತೆ?

ಆತ್ಮ ಹೊಸ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲ ಅದು ಹೊಸ ಅನುಭವ ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ, ಆ ಅನುಭವ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕತೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಪರಿಪೂರ್ಣ-ಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆ ಒಂದು ಜೀವನದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಸಾಗುತ್ತದೆ.

ಭೌತಿಕ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಯ ಅವರೋಹಣ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅಂಧಕಾರ, ಅಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಅಪ್ರಜ್ಞೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರೋಹಣ ಮಾಡುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದೇಹದ ಭೌತದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಂತರವಷ್ಟೆ ಅದು ದೊರಕಿಸಲು ಬಂದ ಅನುಭವ ಪಡೆಯಲು ಆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿ ನಾವು ದೇಹವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ದೃಷ್ಟಿ ಇರುವ ಹಾಗೂ ವಿವೇಚನಾಶೀಲ ವಿಧಾನದಿಂದ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿದರೆ, ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಆತ್ಮದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ, ಪ್ರಗತಿಗೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನೋದಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶಾರೀರಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರ ದೇಹದ ಜೀವಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಒಳಸೇರಿಸುವ ವಿಧಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದಿರಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿ. ನಮ್ಮ ಸ್ನಾಯುಗಳು ನಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪದಂತೆ ಚಲಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ನಮ್ಮ ಅಂಗಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಣಿಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಅವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಹೊಂದಿರದ ಚುರುಕುತನ, ಇಲ್ಲವೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರತಿರೋಧ ಇಲ್ಲವೆ ನಮ್ಮತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವಂತಾದಾಗ, ನಾವು ದೇಹದ ಜೀವಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ

ಮೊದಲು ಇದ್ದಿರದ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಒಳಸೇರಿಸುತ್ತೇವೆ, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಹ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮರಸ್ಯ ಹೊಂದಿರುವ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವ ಉಪಕರಣವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಆಗ ಅದು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಶಾರೀರಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮಟ್ಟದ ಮಹತ್ವ ಸಹಜವಾಗಿ ಅದೊಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ತರುವಂತಹದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಆದ್ಯಂತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಏನೋ ಒಂದು, ಮತ್ತು ಇದು ಅಪರೂಪದ್ದು. ಬುದ್ಧಿಜೀವಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿ ಒಳಸೇರಿಸುವ ಹಾಗೆ ಕಲಾವಿದ ಬಹಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗಳೊಳಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹಲವಾರು ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಇವು ಸ್ಥಾನಿಕವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಗೋಚರ ಸಂಗತಿಗಳು. ಅದು ಹಾಗಿರುವಾಗ ಶಾರೀರಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರ ಬಹಳ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ರೂಪದ್ದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯ ಈ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಮತ್ತು ದೇಹ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಪಡೆಯುವ ಕ್ಷಮತೆ ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಈ ಭೌತದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆಗೆ ಅದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆ ಸಂಘಟಿತಗೊಂಡ ಮತ್ತು ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಉಪಕರಣವನ್ನು ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಮತ್ತು ಆ ಉಪಕರಣ ಬಲವತ್ತರವಾದ್ದು, ಸೇವಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯದು ಹಾಗೂ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಆಗಿರುವಾಗ ಅದರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅನುಕೂಲತೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಶಾರೀರಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವವರು, ಅವಶ್ಯವಾಗಿ, ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆ-ಗಾಗಿರುವ ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವೇ ಜನರು ಈ ಪರಿಣಾಮದ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅರಿವಿರಲಿ, ಬಿಡಲಿ ಪರಿಣಾಮ ಈ ರೀತಿಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲದೆ ನೀವು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂವೇದಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ, ಶಾರೀರಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ವಿವೇಚನಾಯುಕ್ತವಾಗಿ ಅಚರಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೇಹ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಇತರರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರದ ಪ್ರಕಾಶ, ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಾಗೂ ಜೀವನ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ.

ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಇಡಿಯಾಗಿ ಬಾಹ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ಉದಾಹರಣೆಗೆ ದೈಹಿಕ ಶ್ರಮ ವಹಿಸಲು,

ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾರವಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೊಳಗಾದ ಜನರಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ನಾಯುಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಂತಹ ಜನರು, ಯಾವ ಬಾಹ್ಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ಉಂಟು ಮಾಡದ ಶ್ರೀಮಂತ ಜನರ ವ್ಯಾಯಾಮಕ್ಕಿಂತ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಏನನ್ನಾದರೂ ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.” ಇದು ಅಜ್ಞಾನ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಥಾನಿಕ ಮತ್ತು ಸೀಮಿತ ಉಪಯೋಗದಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿದ ಸ್ನಾಯುಗಳು ಹಾಗೂ ದೇಹದ ಯಾವ ಭಾಗವನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ವ್ಯಾಯಾಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡದೆ, ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿದ ಸ್ನಾಯುಗಳು ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಸಾರಭೂತ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ.

ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವೃತ್ತಿಯಿರುವ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಮತ್ತು ಕೃಷಿಕರು ಅವರ ವೃತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೆಲವೊಂದು ಸ್ನಾಯುಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅಂತಹದು ಕೊನೆಗೆ ಆ ವೃತ್ತಿಯಿಂದಾಗುವ ವಿಕಾರಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅವರ ಚೈತ್ಯದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಸಹಾಯಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಂತಹ ಇಡೀ ಜೀವನ ಚೈತ್ಯದ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಸಹಾಯ ನೀಡುತ್ತದೆಯಾದರೂ ಅದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮತ್ತು ನಿಧಾನಗತಿಯದು ಆಗಿರುತ್ತದೆಂದರೆ ಆ ಬಡ ಚೈತ್ಯಸತ್ತೆ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಅನಿಶ್ಚಿತ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಮತ್ತೆ, ಮತ್ತೆ ದೇಹ ಧರಿಸಿ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪುತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ಆಸ್ಪದ ನೀಡದಂತೆ ನಾವು ಹೇಳಬಹುದಾದುದೆಂದರೆ ಶಾರೀರಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರ ದೇಹದ ಸಾಧನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಾಧನೆ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಪರಿಣಾಮ ಹೆಚ್ಚು ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ತೀವ್ರಗತಿಯದು ಆಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕೈಕೊಂಡಾಗಲೂ ಕೂಡ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕೈಬೆರಳುಗಳ, ಕಾಲುಗಳ ಮತ್ತು ಮೂಗಿನ ಆಚೆಗೆ ನೋಡಲಾಗದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಾಗುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅದು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಯಾವುದೇ ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ನಿಷ್ಠಾಪಟ್ಟದಿಂದ, ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿದಾಗ ಅದು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲಿನ ಜೀವನ ತನ್ನ

ಗುರಿಯನ್ನು ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಜೀವನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನನ್ನು ಶಿಸ್ತುಪಾಲನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ಈ ಹೊಸ ಜೀವನದ ಆಗಮನವನ್ನು ಮತ್ತು ಅತಿಮಾನಸದ ನೈಜತೆಯೊಂದಿಗಿನ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ. ಭೌತಿಕ ದೇಹ ಅದಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ನಿಜವಾಗಿ, ದಿವ್ಯಾತ್ಮದ ಸನಾತನ ಜೀವನದ ವಿಕಾರಗೊಂಡ ಛಾಯೆಯ ಹಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಈ ಭೌತಿಕ ದೇಹ ಪ್ರಗತಿಪರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸುವ ಕ್ಷಮತೆ ಹೊಂದಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿರೂಪ ತಾಳುವಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಭೌತದ್ರವ್ಯ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ದಿನ ನಮಗೆ ಪರಿಚಿತವಿರುವ ಭೌತಿಕ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿರುವ ಅತಿಮಾನಸ ಜೀವನ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಸೇತುವೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು.

(12/282)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ನಮ್ಮ ಬಾಹ್ಯ ಸತ್ತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರತೆ (calm)ಯಿಂದ ಇರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?

(ಮಾರ್ಚ್ 14, 1973ರಂದು ಸಾಧಕನೊಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರತ್ತ ಆಶ್ರಮದ ಒಂದು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಸಾಮರಸ್ಯವಿದ್ದುದನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ ಕಳವಳ ಉಂಟಾದುದನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ. ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಹೀಗಿದೆ:)

ಶ್ರೀಮಾತೆ : ನಿಜವಾಗಿ ಇದು ಕಠಿಣ ಕಾಲ. ನಾವು ಬಹಳ ಅಚಂಚಲತೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕು. ನಾನು ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಹಳೆಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಅದು ಬಾಹ್ಯ ಸತ್ತೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಅಚಂಚಲವಾಗಿರುವಂತೆ ಇರಿಸುತ್ತದೆ:

ಓಂ - ನಮೋ - ಭಗವತೆ

ಇವು ಮೂರು ಶಬ್ದಗಳು. ಇವುಗಳ ಅರ್ಥ ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೀಗಿತ್ತು:

ಓಂ - ಪರಮೋಚ್ಚ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮೋ - ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ

ಭಗವತೆ - ನನ್ನನ್ನು ದೈವಿಕವಾಗಿ.

ನನಗಾಗಿ ಅದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ಥಿರತೆಯಲ್ಲಿರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿದೆ.

*

ಸ್ಥಿರತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮನುಷ್ಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ.

ಕಳವಳದ ಹಾಗೂ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡದ್ದೆಲ್ಲ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮೂರ್ಖತನದ್ದಾಗಿದೆ. ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಿರುವುದರ ಮೊದಲ ಕುರುಹು ಶಾಂತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

*

ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಜಡತ್ವವೆಂದು ತಿಳಿದು ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾಗಬೇಡಿರಿ. ಸ್ಥಿರತೆಯೆಂದರೆ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಬಲ, ಅಚಂಚಲತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣ ಚೈತನ್ಯ, ಪ್ರಚೋದನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭುತ್ವ, ಅಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅನೈಚ್ಛಿಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ, ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರತೆ ದಕ್ಷತೆಯ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಾಗಿ ಅತ್ಯಗತ್ಯದ್ದಾದ ಸ್ಥಿತಿ.

(12/449, 114, 141)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮಕ್ಕಳ ಕನಸುಗಳ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರೆರಚುವುದು ಬೇಡ

ಮನುಷ್ಯ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು “ನಾನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವ” ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಿದ್ದಾಗ ಎಂದರೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಚೈತನ್ಯಸತ್ತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜನಿಸಿದಾಗ ಅವನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಭಿಪ್ರೇಯಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಮಗುವಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಕುರೂಪವಿರದ ಸೌಂದರ್ಯ, ಅನ್ಯಾಯವಿರದ ನ್ಯಾಯ, ಸೀಮಿತತೆಗಳಿರದ ಒಳ್ಳೆಯತನ, ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸತತ ದೊರಕಿಸುವ ಯಶಸ್ಸು, ನಿರಂತರ ಪವಾಡಗಳು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾಗ ಪವಾಡಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ, ಎಲ್ಲ ದುಷ್ಟತನ ಮಾಯವಾಗಲೆಂದು, ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಕಾಶಮಯ, ಸುಂದರ, ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿರಲೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ, ಸುಖಾಂತವಾದ ಕತೆಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ, ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೇರಿ ಹೋಗಲು, ಎಲ್ಲಿರಬೇಕೆನಿಸುವುದೋ ಅಲ್ಲಿರಲು, ವಿಷಯಗಳು ತಪ್ಪಾದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು, ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡಲು ಶಕ್ತನಾದವನಂತೆ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ

ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದಾಗ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ...ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಾಲಕರು, ಶಿಕ್ಷಕರು ಅಂತಹದರ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರೆರಚುತ್ತ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು “ಓ, ಅದು ಕೇವಲ ಕನಸು, ಅದು ನಿಜವಾದದ್ದಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. “ಹೌದು ನೀನು ಇದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನೀನು ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದಾದ ಕ್ಷಮತೆಯುಳ್ಳ ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಭಾಗದೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಅದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ನಿನ್ನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಬೇಕು, ನಿಜವಾದ ನೈಜತೆಯಿರುವ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಈ ನೈಜತೆಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜಗತ್ತು ಭ್ರಮೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಅವರು ಕಲಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

ಅದು ಇರಬೇಕಾದುದು ಹೀಗೆ: ಚಿರಕಾಲ ರೂಢಿಯಾಗಿ ಬಿಡುವ ಆ ಮಬ್ಬಾದ, ಅಸಭ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಟ್ಟದವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಮಕ್ಕಳು ಆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಏನೋ ಒಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ “ಓ ಅದು ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ಯೋಚನೆ, ದಯಾಳುವಾದರೊಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ “ಓ, ನಾಳೆ ಅವನು ಬದಲಾಗುತ್ತಾನೆ” ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ಬರುತ್ತವೆ, ಏನೋ ಒಂದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥನಾದವನಿಗೆ “ಓ, ನಾಳೆ ನಾನು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾರೆ” ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಆಮ್ಲ (acid) ಇದ್ದ ಹಾಗೆ, ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಾಶಮಾಡುವ ಆಮ್ಲ. ಅದು ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ, ಗಾಢನಂಬಿಕೆ ಇರುವುದನ್ನು ದೂರ ಒಯ್ದುಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಮಗು ಉತ್ತಮಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ದಾಗ “ಜೀವನ ಹಾಗಿಲ್ಲ ತಿಳಿಯಿತೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನ ಉತ್ತಮದ ಮೇಲೆ ಎಂದಿಗೂ ತಣ್ಣೀರು ಎರಚಬೇಡಿರಿ. “ಹೌದು, ಸದ್ಯ ವಿಷಯಗಳು ಅವುಗಳಿರುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ, ಅವು ಕುರೂಪದವಾಗಿವೆ ಎಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಇದರ ಹಿಂದೆ ತನ್ನನ್ನು ತೆರೆದುತೋರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯವಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೀನು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇದನ್ನು ನಿನ್ನ ಕನಸುಗಳ, ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಗುರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು” ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು.

ನೀವು ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದಾಗ ಕೈಕೊಂಡರೆ ಮುಂದೆ ನಿಮಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ತೊಂದರೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರದಿದ್ದರೆ ನಂತರ ಕೆಟ್ಟ ಶಿಕ್ಷಣ, ಮತ್ತು ಮಬ್ಬಾದ ಅಸಭ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಇವುಗಳಿಂದಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅವುಗಳಿರುವಾಗ ಜೀವನದಿಂದ ಯಾವ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅವು ಜೀವನವನ್ನು ನೀರಸ, ಬೇಸರ ತರಿಸುವಂತಹದು, ಎಲ್ಲ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು, ಸೌಂದರ್ಯದ ಭ್ರಮೆಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲಾದ ಎಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವಂತಹದು ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನೀವು ಮಗುವಿಗೆ - ನೀವು ಇನ್ನೂ ಎಳೆಯ ಮಗುವಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ - ಹೇಳಬೇಕು: “ನನಗೆ ನೈಜವಾದದ್ದಲ್ಲ, ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು, ಭ್ರಮಾತ್ಮಕವಾದದ್ದು ಎಂದು ತೋರಿಬರುವುದೆಲ್ಲ ನೈಜವಾದದ್ದಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನೇ ನಾನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದು. “ಓ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅಸಮರ್ಥತೆಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಸೀಮಿತತೆಗೆ ಒಳಗಾಗದಿರುವುದು, ಯಾವುದೋ ದುಷ್ಟ ಸಂಕಲ್ಪದ ಹಿಂದಿರುವುದರ ಹಿಡಿತಕ್ಕೊಳಗಾಗಬಾರದು” ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರೇಗಳು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸಾರಭೂತವಾಗಿ ನಿಜವಾದದ್ದು ಅದೇ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಾನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಶ್ಚಿತತೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಆಗ ದೇಹದ ಜೀವಕೋಶಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ದೊರಕುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ. ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಆಂತರಿಕ ಸಂಕಲ್ಪ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ, ತನ್ನನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿದರೆ, ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದರೆ, ಮುನ್ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ, ಸರಿ, ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸೀಮಿತತೆಗಳು ಮಾಯವಾಗುವವು ಎಂದು ದೇಹವೇ ಸ್ವತಃ ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ...

ಮಗುವೊಂದು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ತಾನು ಕಂಡ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿದ್ದುದನ್ನು, ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳು ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ “ಓ, ಜೀವನ ಹಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಎಂದಿಗೂ ಹೇಳದಿರುವಂತೆ ನೀವು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ನೀವು ತಪ್ಪು ಮಾಡುವಿರಿ. ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ “ಜೀವನ ಹಾಗಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಅದು ಹಾಗಾಗುವುದು” ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು.

(9/161-64)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಮೃತರ ಸಂಭಾಷಣೆ - ದಿನಾಶಹ ಹಾಗೂ ಫೆರಿರ್ರಾದೆ ಇವರ ನಡುವೆ

ದಿನಾಶಹ: ಫೆರಿರ್ರಾದೆ, ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣ ಮಾರ್ಪಿಂಡರಾನ್ (Mazinderan)ದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಷ್ಟು ಶೀತ ಮತ್ತು ಮಧುರ ಛಾಯೆಗಳು ಇರಾನದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಾಂತಿನದಿ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಅರಳುವ ತೋಟಗಳು ಸುಕೋಮಲ ಹಾಗೂ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಹೂವುಗಳಿಂದ ಹಾಸಿಕೊಂಡಿವೆ; ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗಿಡದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅನುರಣನ ಧ್ವನಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಹಾಡುವ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಅಲೌಕಿಕ ದಿವ್ಯಾನಂದ ನೀಡುತ್ತ ದಿನದ ವೇಳೆ ಸುಸ್ವರದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ; ಆ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಗರಿಗಳು, ವರ್ಣಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿವೆಯೆಂದರೆ, ಅವುಗಳೆಂತಹವು, ಅವುಗಳ ಹೆಸರೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಮನುಷ್ಯ ಅವುಗಳ ಮೃದುತ್ವ ಹಾಗೂ ವೈಭವಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ (ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ) ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ದೇವತೆಗಳ ದಿವ್ಯಾನಂದವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ ಏಕೋ ತಿಳಿಯದು, ಇರಾಣದ ನೆನಪುಗಳು ನನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಜಿಪುನ್ (Jipun) ನದಿಯ ನೀರು, ಟಾರ್ಬರ ಜನರ ಡೇರೆಗಳು, ಅಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಫ್ರಾಸಿಯಾಬ್ (Afrasiab) ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಜನರು, ಸಂಪದ್ಧರಿತ ದಮಾಸ್ಕಸ್ (Damascus), ನಮ್ಮವೇ ಪಟ್ಟಣಗಳು, ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆತಾಯಿಯರ ಮನೆಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದವು, ನಾವು ಬಾಲ್ಯನಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಗಿ ಮೃದು ಧ್ವನಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದವು, ಇದೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಮತ್ತೆ ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವಾದದ್ದು ಎಂದೆನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಫೆರಿರ್ರಾದೆ: ನಾನೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ರಹಸ್ಯ ವಾಸಸ್ಥಾನಗಳತ್ತ ಮರಳಿ ಹೋಗಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಮಾರ್ಪಿಂಡರಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೇಸರವುಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಏನೋ ಒಂದು ಮರ್ತ್ಯ ಮತ್ತು ಕ್ಷಣಿಕ ಸಂತೋಷ ಪಡೆಯುವತ್ತ ಕರೆಕೊಡುತ್ತಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡ ಮತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣ ದಿವ್ಯಾನಂದವಿರುವ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತವಾಗುವಂತಹ ಭಾವನೆ ಇದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ದಿನಾಶಹ, ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು ಗತಿಸಿ ಹೋಗಿವೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ನಾವು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ನಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇತರ ಜನರು, ಇತರ ಭಾಷೆಗಳು, ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ನಡೆನುಡಿಗಳು ಆ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ನಾವು ಈ

ನಂತರ ಇರಲು ಯೋಗ್ಯರಾಗಿರದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪರಕೀಯರೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಬರುವಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ದಿನಾಶಹ: ನಾನು ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ, ನನಗಾಗಿ ನೀನು ಕಾದುಕೊಂಡಿರು.

(2)

ದಿನಾಶಹ: ಪೆರಿಝಾದೆ, ಪೆರಿಝಾದೆ, ನಾವು ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಮರಳಿ ಹೋಗುವುದು ಬೇಡ, ಆದರೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಮಾರಿಯಿಂದೆರಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಿಡೋಣ. ನಾನು ಪೃಥ್ವಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, ಅದು ಬದಲಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ದೇವದೂತಳೆ, ನೀನೇಷ್ಟು ಜಾಣಳಾಗಿದೆ!

ಪೆರಿಝಾದೆ: ಪ್ರೀತ್ಯಾಸ್ಪದನೆ, ನೀನೇನನ್ನು ನೋಡಿದೆ ಇಲ್ಲವೆ ಕೇಳಿದೆ?

ದಿನಾಶಹ: ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿದ ಜಗತ್ತನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಕಟ್ಟಡಗಳು ಕೀಳುಮಟ್ಟದವು, ಅಂದಗಟ್ಟುವುಗಳಾಗಿದ್ದವು ಇಲ್ಲವೆ ಆಡಂಬರದ ಮಿಥ್ಯೆಯ ಲಾವಣ್ಯವಿದ್ದಂತಹವಾಗಿದ್ದವು. ಮೈಲುಗಟ್ಟಲೆ ಕೇವಲ ಇಟ್ಟಿಂಗಿಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು, ಹಸಿರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವುದು ಅಪರೂಪದ್ದಾಗಿತ್ತು, ಇವುಗಳಿರುವಂತಹವೇ ಪಟ್ಟಣಗಳು. ಯಾವಾಗಲೂ ಕರ್ಕಶ ಗರ್ಜನೆ, ಕುಲುಮೆಗಳಿಂದ ಬರುವ ಮಿಂಚು, ಮತ್ತು ಲೋಹದ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಅನುರಣನ ಧ್ವನಿ, ಮಬ್ಬಾದ ದೋಷಯುಕ್ತ ಹೊಗೆಯಿಂದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೋಡ ಕವಿಯುವಿಕೆ ಇವುಗಳು ಈ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತವೆ, ತೋಟಗಳು ನಾಶವಾಗಿವೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯವಿಲ್ಲ, ಜನರು ತಮ್ಮ ಅಸಂತೋಷಕರ ಮುಖಮುದ್ರೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ, ಅವರ ಅಡ್ಡೆತ್ತಿಡ್ಡೆವಾಗಿರುವ ಅಂಗಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿರುವ ಉಡುಪವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಅನಾಗರಿಕರ ಜಗತ್ತು, ಅಧೋಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಕುಬ್ಜ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ಮೇಲೆದ್ದು ಬಂದಿವೆ.

ಪೆರಿಝಾದೆ: ದಿನಾಶಹ, ಇದು ದುಃಖದಾಯಕ ಸುದ್ದಿ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಹೋಗಲೇಬೇಕು. ಈ ಒತ್ತಾಯಗಳು ಸಂಕೇತವೆಂದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆ?

ದಿನಾಶಹ: ಹೌದು ನನ್ನ ಪೆರಿಝಾದೆ, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳು ಈ ಅಸಹ್ಯವಾದುದರತ್ತ ಹೋಗಲು ನಮಗೆ ಚಾಲನೆ ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ನಾವು ಇರಾಣದ ಗೋಪುರಗಳು, ತೋಟಗಳು ಇರುವತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು.

ಪೆರಿಝಾದೆ: ದಿನಾಶಹ, ಅದು ಹಾಗಿರಬಹುದು, ಜಗತ್ತು ಮೊದಲಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಎಂದರೆ ಸೌಂದರ್ಯ, ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯಾನಂದಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ನಾವು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ನೀನು ವರ್ಣಿಸಿದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬದಲು ಮಾಡುವವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬರಲು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ನಮಗೆ ಸಮಾಧಾನ-ವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ದಿನಾಶಹ: ಪೆರಿಝಾದೆ, ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸರಿಯಾದದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತೀ. ನಾವು ಏಕೋಣ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ.

(1/473-75)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಲೈಂಗಿಕ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಆಸೆ ದೊಡ್ಡ ಅಡೆತಡೆಯಾಗಿದೆಯೆ?

ಶ್ರೀ ಅ : ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಹಲವಾರು ದೊಡ್ಡ ಅಡೆತಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದೂ ಒಂದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ ಲೈಂಗಿಕ ಆಸೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೆ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ ಆ ಆಸೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೆ?

ಶ್ರೀ ಅ : ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕೆಲವು ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳಿವೆ, ಉದಾ : ಮಾಂಸ, ಉಳೇಗಡ್ಡೆ, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಆತ್ಯಾಸೆ, ಕೋಪ, ಮತ್ಸರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಲೈಂಗಿಕ ಆಸೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾದವುಗಳೇ?

ಶ್ರೀ ಅ : ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವು ಲೈಂಗಿಕ ಆಸೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತವೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : "ಲೈಂಗಿಕತೆಯಂತಹ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳ ಬಲ ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಹರಿಸುವುದರಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದು ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವೇನು?

ಶ್ರೀ ಅ : ಮನುಷ್ಯ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳೊಡನೆ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು ಅವುಗಳತ್ತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮನುಷ್ಯ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಅವನೇನು ಮಾಡಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ಅ : ಅವುಗಳಿಂದ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿರಬೇಕು, ಲೈಂಗಿಕತೆ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಬೇಕು?

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಲೈಂಗಿಕ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಹೀಗಿದೆ: “ಅಂತಹ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಬಲಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೆ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ತಪ್ಪಾದದ್ದು.” ಮನುಷ್ಯ ಇಂತಹ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಒಳಗೆ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ?

ಶ್ರೀ ಅ : ಆ ಶಬ್ದಗಳು ಅವುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ನೀವು ಲೈಂಗಿಕ ಯೋಚನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಾಗ ಮತ್ತು ಅವು ಯಾವುದೇ ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟವಾಗದಂತೆ ತಡೆಹಿಡಿದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೆ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುತ್ತೀರಿ. ಕೋಪದಂತಹ ಇತರ ಭಾವೋದ್ರೇಕಗಳಿಗೂ ಇದೇ ಮಾತು ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿಕೊಡಬೇಕು, ಒಳಗೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬಾರದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ತಪ್ಪಾದ ಚಲನೆಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕೇವಲ ಅದನ್ನು ಒತ್ತಿಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳಿರುವಿರಿ. ಲೈಂಗಿಕ ಆಸೆ, ಕೋಪ, ಭಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಅ : ನೀನು ಮಾಡುವ ತಿರಸ್ಕಾರ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ, ಆಗ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕು. ನಿಯಂತ್ರಣ, ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ, ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಕ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳ ಗುಲಾಮನಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ, ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಸಾಧಿಸಿದ ನಂತರ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬಹುದು. ನಿಯಂತ್ರಣವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಲೈಂಗಿಕ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಓಜಸ್ಸನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ ಯಾವುದು?

ಶ್ರೀ ಅ : ಅದನ್ನು ಒಂದು ವಿಧಾನದ ಮೂಲಕ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಪಸ್ಸು (ಮನಸ್ಸು, ಮತ್ತು ಮಾತು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸ್ವ-ನಿಯಂತ್ರಣ) ಮತ್ತು ಸಂಕಲ್ಪದ ಮೂಲಕ ರೇತಸ್ಸಿನ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇವುಗಳಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದೈವೀಶಕ್ತಿಯ ಅವರೋಹಣ ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ಕೇಂದ್ರದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಕಾರ್ಯಗತಿಯಿಂದಾಗುವ ಪರಿಣಾಮ ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದು.

(Elements of Yoga Ch. XIII)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಒಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇಡೀ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬೋಧನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ಭವಿಷ್ಯದತ್ತ ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತದೆ.

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

ಅವತಾರತ್ವದ ಸಾಧ್ಯತೆ ಕುರಿತು ನಂಬುವುದು ಇಲ್ಲವೆ ನಂಬದಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಸ್ತವತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಉಂಟು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ದೇವ ಮಾನವ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡರೆ ಯಾವುದೇ ಮಾನವ ಯೋಚನೆ, ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡುವುದು ಇಲ್ಲವೆ ನೀಡದೆ ಇರುವುದು ಅವನ ನಿರ್ಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪ್ರಮಾಣದ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನು ದೇಹವೊಂದರಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದಾಗ ಆ ವಾಸ್ತವತೆ ವಾಸ್ತವತೆಯಾಗದಂತೆ ತಡೆಯುವುದು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಆ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಉದ್ರೇಕಕ್ಕೊಳಗಾಗುವಂತಹದು ಏನಿದೆ?

ಕೇವಲ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಅಚಂಚಲತೆ ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಲನೀರವತೆಗಳಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳು ಹಾಗೂ ಆದ್ಯತೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲದು.

(13/50)

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

*

1926ರ ನವೆಂಬರ್ 24 ರಂದು ಸಂಭವಿಸಿದ್ದೇನು?

ನವೆಂಬರ್ 1926ರ ಆರಂಭದಿಂದ ಉಚ್ಚತರ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಒತ್ತಡ ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾಗತೊಡಗಿತು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಅದೆಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಮಹಾನ್ ಸುದಿನ ಕೊನೆಗೆ ನವೆಂಬರ್ 24 ರಂದು ಬಂದಿತು. ಅಂದು ಸೂರ್ಯಾಸ್ತದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ವಾಯುವಿಹಾರಕ್ಕೆಂದು ಸಮುದ್ರದ ದಂಡೆಯತ್ತ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು, ಧ್ಯಾನಕ್ಕಾಗಿ ದಿನಾಲು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಣೆಯ ಮೊಗಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳಿಸಿದರು. ಈ ಸಂದೇಶ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಲುಪಲು ಬಹಳ ಸಮಯ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆರು ಗಂಟೆಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಕತ್ತಲೆ ಆವರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊಗಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲಿರುವ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಆಸೀನರಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕುರ್ಚಿಯ ಹಿಂದೆ ಬಂಗಾರದ ಎಳೆಗಳಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣೆದ, ಚೀನಾದೇಶದ ಮೂರು ಡ್ರಾಗನ್‌ಗಳ ಚಿತ್ರವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ರೇಶ್ಮೆ ಪರದೆಯನ್ನು ತೂಗುಬಿಡಲಾಗಿತ್ತು. ಚೀನಾದೇಶದ ಕಾಲಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಮೂರು ಡ್ರಾಗನ್‌ಗಳು ಪೃಥ್ವಿ, ಮನೋಮಯ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಆಕಾಶ ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಅವು ಕೂಡಿದಾಗ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಸತ್ಯ ಆವಿರ್ಭಾವಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆಂಬ ಪ್ರತೀತಿ ಇದ್ದುದು ನಮಗೆ ನಂತರ ತಿಳಿದುಬಂದಿತು. ನವೆಂಬರ್ 24ರ ದಿನದಂದು ಅದು ಅವತರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಲಿತ್ತು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಪರದೆಯನ್ನು ತೂಗು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿತ್ತು.

ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಮೇಲೆ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅಗಾಧವಾದ ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆ ನೆಲೆಗೊಂಡಿತು. ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಸಾಗರದಂತೆ ಧುಮ್ಕಿಬರುವ ಬೆಳಕಿನ ಮಹಾಪೂರವನ್ನು ಅನೇಕರು ನೋಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ತಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಒತ್ತಡವಿರುವ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ಇಡೀ ವಾತಾವರಣವು ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆ ನಿಶ್ಚಲ ನೀರವತೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಹಾಗೂ ಅಭೀಪ್ಸೆಗಳು, ಏಕಾಗ್ರಗೊಂಡ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಚಾರಗೊಂಡ ಆ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಎಂದಿನಂತಹವಾಗಿದ್ದರೂ, ಆ ದಿನದಂದು ಅಸಾಮಾನ್ಯವೆನ್ನುವ ರೀತಿಯ-ವಾಗಿದ್ದವು, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರವೇಶ ದ್ವಾರದ ಹಿಂದೆ ಟಿಕ್ ಎಂಬ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು. ನಿರೀಕ್ಷೆ

ಮಹಾಪೂರವಾಗಿ ಹರಿಯಿತು. ಅರ್ಧ ತೆರೆದ ಬಾಗಿಲಿನ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಕಣ್ಣನ್ನೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಮೊದಲು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡರು. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಅದೇ ರೀತಿ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಿದರು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಗಂಭೀರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಡುತ್ತ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ನಂತರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಘನಗಂಭೀರ ನಡಿಗೆಯಿಂದ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಬಂದರು. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಕುರ್ಚಿಯ ಮುಂದೆ ಇಡಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕ ಮೇಜನ್ನು ಅಂದು ತೆಗೆದಿರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಅವರ ಬಲಬದಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಸ್ವೂಲೊಂದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು.

ನಿಶ್ಯಬ್ದ, ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಶ್ಯಬ್ದ, ಆದರೆ ಅದು ದೈವತ್ವದಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವಂತಹದಾಗಿತ್ತು. ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತೈದು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಧ್ಯಾನ ಸಾಗಿತು. ಅದಾದ ಬಳಿಕ ಶಿಷ್ಯರು ಒಬ್ಬರ ನಂತರ ಒಬ್ಬರಂತೆ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು.

ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದರು. ಶಿಷ್ಯರು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಮೂಲಕ ಆಶೀರ್ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೇನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಬಲಗೈಯು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಬಲಗೈ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಶೀರ್ವಾದದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನಂತರ ಅಲ್ಪಕಾಲದ ಧ್ಯಾನ ನಡೆಯಿತು.

ಮೌನದಿಂದ ಕೈಕೊಂಡ ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳ ನಡುವಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅನುಭವಗಳಾದವು. ಅದೆಲ್ಲವೂ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡಾಗ ತಾವು ಒಂದು ದೈವೀ ಸ್ವಪ್ನದಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತಂತೆ ಅನಿಸಿತು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಆ ಸುಪ್ರಸಂಗದ ವೈಭವದ, ಕಾವ್ಯಮಯತೆಯ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸೌಂದರ್ಯದ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ಪೃಥ್ವಿಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಜನ ಶಿಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಗುರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಎನ್ನುವಂತಹದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆ ಪ್ರಸಂಗದ ಮಹತಿಯು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮಹತ್ತರವಾಗಿತ್ತು. ಉಚ್ಚತರ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಅವರೋಹಣ ಮಾಡಿತು ಎಂಬುದು ಖಚಿತವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಅಗಾಧವಾದ ನಿಶ್ಯಬ್ದತೆಯಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾದ

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯವು ಆಲದ ಮರದ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯುವಂತೆ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡಿತು. ಈ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ಪ್ರಸಂಗವು ನಿಶ್ಯಬ್ದ ದೈವೀ ಜೈತನ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಲೌಕಿಕ ಘಟನೆ ಮತ್ತು ಗಾಂಭೀರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಕಾರ್ಯದ ಅದ್ಭುತ ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಲುಪಿಸಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ದೊರಕಿದ ಗಾಢವಾದ ಪ್ರಭಾವವು ಅವನ ಅಮೌಲ್ಯ ನಿಧಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಒಳಗೆ ಹೋದರು. ಕೂಡಲೆ ದತ್ತಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಬಂದಿತು. “ಪ್ರಭು ಇಂದು ಭೌತಿಕ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅವರೋಹಣ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಅವಳು ಆ ನಿಶ್ಯಬ್ದತೆಯಲ್ಲಿ ನುಡಿದಳು.

ನವೆಂಬರ್ 24ರ ದಿನಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಜನ್ಮ ದಿನಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅತ್ಯಂತ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಮಣಿಹದ ವಿಜಯದ ಸಂಕೀರ್ತವಾಗಿ ಉಚ್ಚತರ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಅವತರಣವು ಅಂದು ನಡೆಯಿತು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ಅಧಿಮಾನಸದ ದಿವ್ಯಾನಂದದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಆ ದಿನದಂದು ಭೌತಿಕದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಬಂದು ಜಡ ದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿ ಅತಿಮಾನಸದ ಅವತರಣಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು.

ಈ ಅವತರಣ ಕುರಿತು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದುಂಟು. ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1935ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಬರೆದದ್ದು ಹೀಗಿದೆ: “ಅದು (ನವೆಂಬರ್ 24, 1926ರ ಘಟನೆ) ಭೌತಿಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಅವತರಣವಾಗಿತ್ತು.”

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನದು ಅತಿಮಾನಸದ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶವಲ್ಲ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಅವತರಣವೆಂದರೆ ಅಧಿಮಾನಸದ ದೇವ ಪ್ರಮುಖನ ಅವತರಣ, ಅದು ಸ್ವತಃ ಅತಿಮಾನಸವನ್ನು, ಅದರ ದಿವ್ಯಾನಂದವನ್ನು ಇಳಿಸಿ ತರದಿದ್ದರೂ ಅವು ಇಳಿದುಬರುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವ ತಯಾರಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅಧಿಮಾನಸದ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಆನಂದದತ್ತ ಮುನ್ನಡೆಯುವಂತೆ ಅವನು ಉತ್ಪಾಂತಿಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಾನೆ.

(The Life of Sri Aurobindo by A.B. Purani, pp. 215-17, 1978 Ed)

*

ನವೆಂಬರ್ 24ರಂದು ಸಂಭವಿಸಿದ್ದು ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಅತಿಮಾನಸವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ತಯಾರಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆ ದಿನದಿಂದ ಶ್ರೀ

ಅರವಿಂದರು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿರಲು ನಿವೃತ್ತರಾದರು ಮತ್ತು ಆಳವಾದ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಲೀನರಾದರು.

(ಅನಿಲಬರಣ ಅವರು ತಯಾರಿಸಿದ್ದ ಟಿಪ್ಪಣಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಈ ತಿದ್ದುಪಡೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ನವೆಂಬರ್ 20, 1950ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದರು.)

*

ವಿಧಿ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತ ಸಂಕಲ್ಪ

ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಗಾಢವಾಗಿ ಧ್ಯಾನಿಸುವ ವಿಧಿಯ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಮಬ್ಬುಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಎಂದೂ ಭಾವನೆಗೆ ತಂದುಕೊಂಡಿರದ, ಜನರ ವೃತ್ತಗಳು, ಸಮೂಹಗಳು ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗಳಾಚೆ ಎಂದೂ ನೋಡಿರದ, ನಿಶ್ಚಲ ಯೋಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲವೆ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಿ-ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದ ದೃಢೀಕರಿಸಿದ ಚಲನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದೂ ಅರಿವು ತಂದುಕೊಂಡಿರದ ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಬಂಧನ-ಕೊಳಗಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಅದು ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ದೋಷವಿರುವುದರ ಕುರುಹು ಇಲ್ಲವೆ ವಿಧಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಮರೆಯಲ್ಲಿರುವ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಿಂದ ಪರವಶತೆಗೊಳಗಾಗಿ ಧೈರ್ಯಗುಂದಿದ ಮೌನ ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗುವುದಾಗಿದೆ. - ಅದಿರುವ ರೀತಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿದ್ದ, ಇಲ್ಲವಾಗಿಸಿದ ಇಲ್ಲವೆ ಅನಗತ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮತ್ತು ಅಕಾಲಿಕವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ ನನ್ನ ವಿಧಿಯ ಮೊದಲ ಉಪಕರಣ, ವಿಧಿ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಲಾಗದ ಅವಚೇತನದ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಒಂದು ಸಂಕಲ್ಪ.

ಎಲ್ಲ ದೋಷ, ಎಲ್ಲ ಅನಿಷ್ಟದ ಹಾಗೆ, ಅವಿಭಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆ-ಯಾಗುವುದರಿಂದ ಜನಿಸುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ದೇವನಿಗೆ ಸಹಸ್ರಾರು ಮುಖಗಳಿವೆ, ಮನಸ್ಸು ಅವನ ಏಕತೆಯನ್ನು ಭಗ್ನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಅದು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಲು ನಿರತವಾಗಿರುವ ದೈವೀ ವಿಚಾರಗಳು ಮತ್ತು ದೈವೀ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಇರುವ ಏಕಗೊಂಡ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ವಿರೋಧವನ್ನು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರವಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ವ್ಯರ್ಥ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಯೋಚನೆ ರಹಸ್ಯ ವಿಧಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಮುಕ್ತ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಅಥವಾ ಅದು ಇರಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ತರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅವೆರಡೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜೀವನ

ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಮಿಥ್ಯೆಯ ಮತ್ತು ನೈಜವಲ್ಲದ ಜಗಳ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಂಕಲ್ಪವಿದೆ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯ, ಆದರೆ ಅದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು, ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ಫಲಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ತಾನೊಂದೇ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ಇಲ್ಲವೆ ಅದು ಅಗೋಚರ ತರಂಗದ ಮೇಲೆ ಗೋಚರ ತುದಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ರೂಪವನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದರ ಹೊರತಾಗಿ ತನಗೆ ಆಕಾರ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದು ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ಆ ತರಂಗವೂ ಕೂಡ ತಾನಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ಹಿಂದೆಯೂ ಕೂಡ ಅಳತೆಗೆ ಸಿಗಲಾರದ ಇಡೀ ದೈವೀಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಕಾಲಗತಿಗಳ ಸಮುದ್ರದ ಹೆಜ್ಜೆ ಸಪ್ತಳವಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಮಬ್ಬು ಬೆಳಕಿರುವ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಪಂಜರದಲ್ಲಿಯ ಪಕ್ಷಿಯೊಂದು ಭೀಕರ ಹಕ್ಕಿ ಹಿಡುಕನ ಬಲೆಗೊಳಗಾದಾಗ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮದ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ವಿರುದ್ಧ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಠಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯಬೇಕಾದ, ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸಿಗದ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ, ಅಂಧ, ಕ್ರೂರ ಮತ್ತು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳು, ದೇಶಗಳು ವಿಧಿಯ ವಿಚಾರದ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಂಡಿವೆ, ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಆಟವಾಡಿವೆ. ದೇವತೆಗಳ ದೈವೀ ಚಪಲಚಿತ್ತತೆಯ ಮೇಲೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸುವ ರಹಸ್ಯಮಯ ಮತ್ತು ಬದಲಾಗದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯ ವಿಚಾರ ಗ್ರೀಕರನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿತ್ತು. ಮಹಮ್ಮದೀಯನು ಕಿಸ್ಮತ್‌ದ ನೋಗದ ಕೆಳಗೆ ಸ್ಥಿರತೆಯಿಂದ, ಜಡತ್ವದಿಂದ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹಿಂದೂ ಮನುಷ್ಯ ಅನಾಹುತ, ವಿಫಲತೆಗಳಾದಾಗ ತನಗೆ ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲು ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಹಣೆಬರಹ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ ಇಲ್ಲವೆ ಪಟ್ಟುಹಿಡಿಯುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಹಿಂಜರಿಯಲು ನೆಪ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಎಣಿಕೆಗಳು ಮುಂದಿರುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಅಖಚಿತತೆ ಮತ್ತು ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಮಂದ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ದೂರದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಸಮಾಧಾನ ಪಡೆಯುವಿಕೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಸದೃಶವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ರೂಪರಹಿತ, ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯದಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಆನುವಂಶಿಕತೆಗಳ ನಿಯಮದ ದೈವ ನಿಯತಿಯನ್ನು ಒಳತಂದಿದೆ, ಅದು ಮುಕ್ತ, ಇಷ್ಟ ಪಡುವ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಆತ್ಮದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗೆ ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿ ತನ್ನ ಮೂಲ ನಿಯಮವನ್ನು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ಎಲ್ಲದರ ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆತಾಯಂದಿರು, ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಮುಖವಾದ ದೈವ ನಿಯತಿ

ಮತ್ತು ಗತಿಸಿಹೋದ ತಲೆಮಾರಿನವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಜೀವಿಸಿರುವವರ ಮೇಲೆ ಹೇರುತ್ತಾರೆ, ಪರಿಸರದ ಒತ್ತಡ ಮೂರನೆಯ ವಿಧಿಯೆಂದು ಒಳಬರುತ್ತದೆ; ಅನಂತವಾಗಿ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಈ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಇನ್ನೂ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಅಲ್ಪ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಈ ಮೂರನೆಯ ವಿಧಿ ನಮ್ಮಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಗ್ರೀಕರ ಮೂರು ವಿಷಯ (Moirai)ಗಳಿಗೆ ಇತರ ಮುಖವಾಡಗಳಲ್ಲಿ, ಹೊಸ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ವಿಧಿಯ ಭಯಾನಕ ನೇಯ್ಗೆಯನ್ನು ನಂಬುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ಆ ನೇಯ್ಗೆ ಮಹತ್ತರವಾದ ಭೌತಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ನರ್ತನದ ಮೂಲಕ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಆ ಹಳೆಯ ದೇವತೆಗಳೆ, ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಬೌದ್ಧಿಕತೆಯನ್ನು, ಮಾನವ ಸಹಾನುಭೂತಿಗಾಗಿರುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಲಾಗಿದೆ, ಅವರು ನಿಷ್ಕರುಣೆಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಗೆಗಾಗಲಿ, ಇಲ್ಲವೆ ನಮ್ಮ ಬಗೆಗಾಗಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಧಿ ಇಲ್ಲವೆ ಮುಕ್ತ ಸಂಕಲ್ಪ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದೇ ಎಂಬುದು ಸಂಶಯಾಸ್ಪದ, ಆದರೆ ಆ ನಂಬಿಕೆ ಅವನ ಮನೋಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಆಂತರಿಕ ಸತ್ತೆಗೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ತನ್ನ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಅವನ ಆತ್ಮದ ಎರಕದ ಮೇಲೆ ಇರಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಷ್ಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇರಿಸುವುದನ್ನು ನೆಪಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯ, ಆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇರೊಂದು ನಿಮಿತ್ತವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಅವನ ವಿಚಾರ ಕೇವಲ ಅವನ ಚಿತ್ತಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಂದು ಅಲಂಕಾರಿಕ ವಸ್ತುವಿದ್ದ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ಅವನ ಸೋಮಾರಿತನವನ್ನು ಮತ್ತು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ನಿಲುವಂಗಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹಿರಿಮೆಯ ಉದಾರ ಬೆನ್ನು ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ಹೊದಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಸಂಕಲ್ಪ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಲ್ಲವೆ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಾಗ, ಅವನು ಅದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಶ್ರಮದಾಯಕ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಬೆಂಬತ್ತುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲವೆ ಮುಕ್ತ-ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇರುವವನಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಬಾಲಿಶ ಆತುರ ಇಲ್ಲವೆ ಹಟಮಾರಿತನದಿಂದ ಅವನು ಅದನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತುಬಹುದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮನೋಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವ ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೇಲೆ ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ, ಬೌದ್ಧಿಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲ, 'ಧಿ' ಅಲ್ಲ 'ಮತಿ', ಇಲ್ಲವೆ 'ಮನ್ಯು',

ಈ ಶಬ್ದಗಳು ವೈದಿಕ ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. 'ಧಿ' ಎಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ, 'ಮತಿ' ಎಂದರೆ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಮನೋವೃತ್ತಿ, 'ಮನ್ಯು' ಎಂದರೆ ಮನೋಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಭಾವಪ್ರೇರಕ ಮನಸ್ಸು. ಇಲ್ಲವೆ ಗ್ರೀಕರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ thumos, nous ಅಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲನಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮನುಷ್ಯ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಲ ವಿಧಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಅದು ಜಗತ್ತನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದೂಡುವ ಮಹೋನ್ನತ ಚೈತನ್ಯವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ದೈವಿಕವಾಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ಒಂದು ಮಬ್ಬಾದ ದೈತ್ಯಾಕಾರದ ತುಪಾಕಿಯಿಂದ ಹೊರಚಿಲ್ಲಿದ ಸಿಡಿಗುಂಡಿನ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆ ತುಪಾಕಿ ಕಂದಕಗಳ ಸಾಲಿನ ಹಿಂದೆ ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸದ ಹಾಗೆ ಇರುವಂತಹದು, ಈ ಕಂದಕಗಳನ್ನು ಜೀವನವು ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಚಿಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲವೆ ಅವನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕೈಗಳಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಆದಿ ಕಾಲದ ಚೈತನ್ಯವಿರುವ ಒಂದು ಗ್ರಹದಂತಿರುತ್ತಾನೆ, ಜಗತ್ತಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಿತಪಡಿಸಿದ ಅದರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಆ ಚೈತನ್ಯ ಅದರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವಂತಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಸಾರ್ವಭೌಮ ದೈವೀಪ್ರಕಾಶದ ಸುತ್ತ ನೆಲೆಗೊಂಡ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವಂತಹದು. ವಿಧಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಜೀವಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಆ ಚೈತನ್ಯ ಸತತ ಇರುವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅವನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚಿಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟ ಆ ಚೈತನ್ಯ ವೇದದ ಮಾರುತನ ಹಾಗೆ ಜಗತ್ತಿನ ದೃಢವಾದ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿ ಪರ್ವತಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ, ಆ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ಮಾನವ ಅದೃಷ್ಟದ ಹೊಸ ನದಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಹರಿಸುವಂತಾಗುತ್ತದೆ, ಇಂದ್ರ ಇಲ್ಲವೆ ಭಗೀರಥನ ಹಾಗೆ ಅವನು ಮುಂದುಗಡೆ ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ, ದೈವೀ ಜಲಗಳ ಗುಂಪು ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರೂ ಆದ ಮನುಷ್ಯರು ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೀಜರ, ಮಹಮ್ಮದ್, ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಇವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಸಾಧಾರಣ ಕಾರ್ಯ ಕೈಕೊಂಡ ಬೇರೆ ಜನರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ? ಅತಿಮಾನವ, ಸಾಧಾರಣ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಾನವನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ, ಹೆಚ್ಚು ಚೈತನ್ಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಭಗವಂತನ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವುಳ್ಳವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ನೆಪೋಲಿಯನ್ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಈ ವಿಷಯದ ನಿಜವಾದ ಸತ್ಯ ಕುರಿತು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿದೆ. ಸದಾ ವಿಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಯೋಚಿಸುವುದನ್ನು, ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೇಕೆ ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಅವನು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿ "ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಇನ್ನೂ ವಿಧಿಯೇ ಆಗಿದೆ," ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಇದು ಸತ್ಯವಾದದ್ದು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪ ಇಲ್ಲವೆ ದೈವೀ ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿದ್ದು, ಅದು ನನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಇಡಿಯಾಗಿರುವುದರ ಭಾಗವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ, ನನ್ನ ಯೋಚನೆ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಯ್ಕೆ, ಇಡಿಯಾದುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಾನು ವಹಿಸುವ ಪಾತ್ರ ಇವು ಮುಚ್ಚಿ ಹಾಕಿದ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪವೆಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅದು ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನದು ಎಂದಿರುವುದೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಮುಖವಾಡಗಳು. ದೈವೀ ಸರ್ವ-ಅಸ್ತಿತ್ವ ನನಗೆ ನನ್ನ ನೈಜತೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದು ದೈವೀ ಸರ್ವ-ಸಂಕಲ್ಪ, ದೈವೀ ಸರ್ವ-ಜ್ಞಾನ, ಅದು ನಾನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸಿಗದ ತನ್ನದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ನನ್ನ ಮುಕ್ತ-ಸಂಕಲ್ಪದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಒತ್ತು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ದೈವೀ ಆವಶ್ಯಕತೆಯೊಂದು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ ದೇವೀ ಆವಶ್ಯಕತೆಯ ಮಗಳು, ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಭವನದಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿದೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಅದು ಅನೇಕ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನೊಡನೆ ಲೀಲೆ ನಡೆಸುವ ದೈವೀ ಆವಶ್ಯಕತೆಯ ಒಂದು ಮುಖವಾಗಿರಬಹುದು. ಸಿಕ್ಸತ್ ಭಗವಂತನ ಸಂಕಲ್ಪವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅದು ನನ್ನ ಜನ್ಮದ ಇಲ್ಲವೆ ಜಗತ್ತಿನ ಜನ್ಮದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ನನ್ನ ಸದ್ಯದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಗತಕಾಲದ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ನನ್ನ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಕೂಡಲೆ ನಾನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಕ್ಷಣವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಬರುವ ಆ ಕ್ಷಣವನ್ನು ಬಹಳ ಕಾಲದ ನಂತರ ಬರುವ ಜೀವನಕ್ಕೆ ನಿಧಾನಗತಿಯ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆಯ ಮೂಲಕ ಪರಿಣಾಮಗಳು ತಡವಾಗಿ ದೊರಕುವಂತೆ ಮುಂದೆ ಹಾಕಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಭಾವ, ಅನುವಂಶಿಕತೆ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಇವುಗಳ ನಿಯಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾವ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಳಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಫಲಗಳು ದೇವನಿಗೆ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸೇರಿರುತ್ತವೆ, ನನಗಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕ್ರಿಯೆ ದೇವನಿಗೆ ಹಾಗೂ ನನಗೆ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅದು ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ದೇವನಿಗೆ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ, ಹಕ್ಕು ಅವನದು, ಆದರೆ ಅದರ ಸಂತೋಷ ನನ್ನದು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ದೈವೀ ಎಲ್ಲವೂ ಆದದ್ದಾಗಿದೆ, ಅದು ತನ್ನಿಂದ ನನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ (ನಾಮ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ) ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಂಡಿದೆ ಎಂಬಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ, ಅದು ಇಡೀ ಸಮುದ್ರ ತನ್ನನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ತರಂಗಗಳ ವಿಶಿಷ್ಟ ಉಬ್ಬುವಿಕೆಯಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಚಿಲ್ಲಿಕೊಂಡ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವ ದೈವೀ-ಸಂಕಲ್ಪದ ವಿರುದ್ಧವಿದ್ದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ನಾನು ಆಟದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು, ಹಾಗಾಗುವುದು ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಧೈರ್ಯಗುಂದಿದ ಭಾಗದ ಸೇವಕನಾಗಲು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಾಗ, ಆ ಭಾಗ ಅಜ್ಞಾನದ್ದು, ಭಾವೋದ್ರೇಕಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದದ್ದು, ಅದು ತನ್ನನ್ನೇ ದೇವನೆಂದು ಪ್ರಕಟ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಅನೇಕ ನೆಪಗಳಡಿ ಆರಾಧಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಇದು ಅಹಂಕಾರಿ, ಹಸಿದುಕೊಂಡಿರುವಂತಹದು, ಅದು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಯ ಭಾರವಾದ ಹಸ್ತ, ಪೀಡಕನ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ಅಂಧ, ಬುದ್ಧಿರಹಿತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಪ್ರತಿರೋಧ ಇರುವ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತನ್ನದೇ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನವಾದ ಅದು ಜಗತ್ತಿನ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವ ಆ ತಿಕ್ಕಾಟ ಮತ್ತು ವಿರೋಧಗಳ ಮೂಲಕ ದೈವೀ ಎಲ್ಲವೂ ಆದದ್ದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ದೃಢವಾಗಿರುವ ದೈವೀ ಗುರುವನ್ನು ಮತ್ತು ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅವನ ನಿಷ್ಕರ, ಆದಾಗ್ಯೂ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅದು ಸ್ವ-ಸಂಕಲ್ಪ, ಹೋರಾಟ ಮತ್ತು ವೇದನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ವಿಧೇಯತೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಲಾರದು.

ಆದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿರುವ ಅಂತರ್ಬೋಧೆ, ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ಅಭಿಪ್ರೇ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ತರ್ಕ ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಯಾವುದೊಂದು ಬಲವತ್ತರವಾದ ಆದರ್ಶದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಭಗವಂತನ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವಿರುವ ಇಲ್ಲವೆ ಅರಿವಿರದ ಯಾವುದೋ ಜಾಣ ದೈವೀಶಕ್ತಿಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆಗ ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ ನಿಜವಾದ ಸಂಕಲ್ಪ-ವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದು ತನ್ನ ಪಾಲಿನದನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ತನ್ನ ನಿಯತಾಂಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ, ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲವೆ

ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪ್ರಭುವಿನ ಬಳಿ ಮರಳಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಒಂದಿಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮೊಳಗೇ ಇರುವ ಪಶುವಿನಿಂದ, ರಾಕ್ಷಸನಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗುವುದು ಸರಿಯಾದದನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಲ್ಲವೆ ಸರಿಯಾದದರಿಂದ ಆಯ್ಕೆಗೊಳಗಾಗುವುದು ಇದೆಲ್ಲ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿದ ಹಾಗೆ.

ದೈವೀ ಬೆಂಬತ್ತುವವನಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ನನ್ನ ಅಹಂಕಾರ ತಾನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ ಎರಕವನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ ಬರುವಂತೆ ಅದರ ಮನವೊಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅದೆಷ್ಟು ಭಿನ್ನವಾದ ವಿಷಯವಾಗುವುದು! ಆಗ ದೊಡ್ಡ ವಿರೋಧವನ್ನು ಕೇವಲ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿರುವುದಲ್ಲ, ಆದರೆ ತಳ್ಳಿಹಾಕುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮುಕ್ತ-ಸಂಕಲ್ಪ ದೇವನ ಸಂಕಲ್ಪವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಿಧಿ ತನ್ನ ಮುಖವಾಡವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ದೇವನ ಸೇವಕನಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಉಪಕರಣಗಳಿಂದ ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಾಗದ ಆ ದೈವೀ ತತ್ವದ ಉಪಕರಣವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಅರಿವಿಗೆ ಬರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯ ಹಾರ್ಪ ತಂತೀವಾದ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಡುವಂತಹದಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಮನುಷ್ಯ ಯಾವ ಮಾತನ್ನೂ ಹೇಳಲಾರ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪರಿಶುದ್ಧ ಅಪಾರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಆನಂದ ಪರವಶತೆಯ ಅಳತೆ ಮಾಡಲಾಗದ, ಆಳ ತಿಳಿಯದ ಎಲ್ಲ ಸತ್ತೆಯ, ಎಲ್ಲ ಜೀವನದ, ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯ ತರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಂತಾಗಬೇಕು, ಹೊರಳಾಡುವಂತಾಗಬೇಕು. ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾಗಿ ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ದೈವೀ ಸಂಕಲ್ಪ ವೈಭವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವನಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡುವಂತಾಗಬೇಕು.

(13/158-62)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ಕಳೆದು ಹೋದ ನೌಕೆ (ಕವಿತೆ)

ಯಾನ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ ತೀರ ತನ್ನ ಮಬ್ಬು ಎಲ್ಲೆಗೆರೆಯನು
ಎತ್ತಿತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದೂರದಿಂದ ಬಂದರದ ದೀಪಗಳು ಮಿನುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ,
ಆಕಾಶದ ಅಂಚನ್ನು ಮೋಡ ಕವಿದು ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲಿರಿಸಿತು, ಗಾಳಿಯ ಚೀತ್ಕಾರ
ಕಟ್ಟು ಕಳಚಿದ ದೈತ್ಯನ ಕೀರಲು ನಗುವಿನಂತಿತ್ತು,

ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಭವ್ಯ ಭಾವೋದ್ರೇಕ ತನ್ನ ಉಜ್ವಲ ಇರಿತಗಳಿಂದ,
ಮೃತ್ಯುವಿನ ಗುಡುಗಿನ ದೀರ್ಘ ಅಪ್ಪಳಿಸುವಿಕೆಗಳಿಂದ ಜಿಗಿದದ್ದು ಬಂದಿಹುದು,
ಅಗೋಚರ ಹಸ್ತದ ಬಲವಂತದಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ನೌಕೆ
ಮನೆಮಠವಿರದ ಸಾಗರದ ಮೇಲೆ ಕಳೆದು ಹೋಗಿಹುದು.

ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾದ ಸದೆಬಡೆತವೆ ಅದು? ವಿಧಿಯ ವ್ಯಂಗವೆ? ಕ್ರೂರ ಪ್ರಕೃತಿಯ
ಮೃತ ಕಾರ್ಯಗತಿಗಳೇ, ಕುರುಡು ಉದ್ದೇಶವೇ?
ಮಾನವನ ಕರ್ಮಗಳೇ ಪೂರ್ತಿ ನ್ಯಾಯ, ಸ್ಥಿರಗೊಂಡ ಮುಯ್ಯಗಳೊಡನೆ
ಅವನ ದುರ್ದೇಶಗೀಡಾದ ಶಿರದ ಮೇಲೆ ಮರಳಿ ಬಂದಿರುವವೆ?
ನಿಷ್ಕರ ನಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ನೋವನು ಪರಿಗಣಿಸುವ, ಸಾವಿಗೆ ಶಿರಬಾಗುವ
ಅದು ಜೀವನದ ಹಿಂದಿರುವ ಭೀತಿಕಾರಕ ಸಂಕಲ್ಪವೆ?
ಘಟನೆಗಳ ಕರ್ಮಗಳ ನಮ್ಮ ಯೋಚನೆಗಳ ಹೇಣಗುವಿಕೆಗಳ ಈ ದಟ್ಟ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ
ಅದು ದೇವನ ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿಯ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಆಳಿಕೆಯಾಗಿದೆಯೆ?

ಆದರೂ ಉಜ್ವಲ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಸಂತಸ ತರುವ ಸಾಹಸಗಳು ನಿಷ್ಪಲವಾಗಿರದೆ
ಅವರು ಮಸುಕಾದ ಸಾಗರದಲಿ ಮುಳುಗಿರದೆ ಇರಬಹುದು,
ದೀರ್ಘ ಅಲೆದಾಟಗಳಿಂದವರು ಅಪರಿಚಿತ ರವಿಯಿರುವ ಹೊಸ ಪ್ರಶಾಂತ
ಅಜ್ಞಾತ ಸಾಗರದ ದಂಡೆಯನು ತಲುಪಿರಬಹುದು,
ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವೈಭವ, ಪಕ್ಷಿಗಳ ಗಾನ, ಉಜ್ವಲ ವರ್ಣಗಳಿಂದ
ಶ್ರೀಮಂತಗೊಂಡ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ
ದೈವೀ ಅರ್ಥಗಳತ್ತ ಎಳೆದು ತರುವ ಹೊಸ ಜೀವನ ಅವರದಾಗಿರಬಹುದು,
ಅಡಗಿದ್ದ ಉದ್ದೇಶವನವರು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿರಬಹುದು.

ಆಕಸ್ಮಿಕ ಘಟನೆಯೊಂದರಲಿ ವಿಧಿಯ ಲಹರಿಗಳು ಕುರುಡು ಕಾರ್ಯಗತಿಗಳು
ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿರ್ದಯ ಮೃತ ಅಟ್ಟುವಿಕೆ,
ಅದರ ಭೀತಿಕಾರಕ ದೈತ್ಯ ಚಪಲಚಿತ್ತತೆ ಸಾವಿನತ್ತ ದುರದೃಷ್ಟದತ್ತ
ತೇಲಿಸುವ ಬಲ ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ಗುಪ್ತ ಸಂಕಲ್ಪ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿಹುದು.
ಆ ಆಟ ಪರದೆ ಧಿಡೀರನೆ ಮುಚ್ಚುವ ಇಲ್ಲವೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಇಳಿದು ಬರುವ
ಕ್ಷಣದಲಿ ನಿಂತುಹೋಗುವಂತಹದಲ್ಲ:
ಆದರೂ ಕಳೆಯಬೇಕಾದ ಕಾಲವಿದೆ ಜೀವಿಸಬೇಕಾದ ಜೀವನಗಳಿವೆ
ನಟಿಸಿರದ ಆತ್ಮದ ನಾಟಕದ ದೃಶ್ಯಗಳಿವೆ.

(2/579)

- ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

*

ನವೆಂಬರ ಮತ್ತು ಡಿಸೆಂಬರ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯುಳ್ಳ ದಿನಗಳು
ನವೆಂಬರ 17: 1973ರ ಈ ದಿನದಂದು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ತಮ್ಮ ಭೌತಿಕ
ದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದರು. ಆಶ್ರಮದ ಆವರಣದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ
ದೇಹವನ್ನು ದಿನಾಂಕ 20 ರಂದು ಇರಿಸಲಾಯಿತು.

ನವೆಂಬರ 24: ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಪೃಥ್ವಿ-ಪ್ರಜ್ಞೆಗಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡ ಸಾಧನೆಯ
ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕಿರೀಟಪ್ರಾಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ 1926ರ ಈ ದಿನದಂದು ಉಚ್ಚತರ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅವರೋಹಣ ಮಾಡಿತು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಈ ದಿನವನ್ನು ಸಿದ್ಧಿದಿನ
'Victory Day' ಎಂದು ಕರೆದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಆ ಅವರೋಹಣ
ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿದೆ. ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನ ದಿನಗಳೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾದ
ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ದಿನವೂ ಒಂದು.

ಡಿಸೆಂಬರ 5: ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು 1950ರ ಈ ದಿನದಂದು ತಮ್ಮ ಭೌತಿಕ ದೇಹವನ್ನು
ತ್ಯಜಿಸಿದರು. ಆಶ್ರಮದ ಆವರಣದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವರ ದೇಹದ
ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ದಿನಾಂಕ 9 ರಂದು ಮಾಡಲಾಯಿತು.

*

ವಾರ್ತಾಪತ್ರ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ

ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ 1ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ದಿನಾಂಕ 19ನೇ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2013ರ ಶನಿವಾರದಂದು ಡಾ|| ಆಸ್ಪರ್
ಪಟೇಲ್, ಆರೋಮಾಡಲ್, ಆರೋವಿಲ್ಲೆ ಇವರಿಂದ

“It is on earth that we progress. It is on earth that we can
accomplish. It is in the body that the Victory is won.”

- The Mother

A collective sharing -

ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕುರಿತು ಸಾಯಂಕಾಲ 5 ಗಂಟೆಯಿಂದ 6 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ
ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಗುರುಬಂಧುಗಳು ಹಾಗೂ
ಇತರರು ಹಾಜರಿರಿದ್ದರು.

“Do not think of what you have been, think only of what you want to be and you are sure to progress.”

- The Mother

RNI No. 22511/1971

No. of Pages 40 + 4 (Cov. Page)

KAR Reg No : CPMG/KA/BGS/368/2012-2014

Permitted to Post 10th of Every Month. Reg. Valid till : 31-12-2014

Licensed to Post at MBC, Bangalore GPO, Bangalore - 560 001

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿರುವ ಅತಿಥಿ ಗೃಹವು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಗುರುಬಂಧುಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ತೆರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅತಿಥಿ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ತಂಗಲು ಬರುವ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಊಟ ಮತ್ತು ವಸತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಸೂಕ್ತ ದರಗಳಲ್ಲಿ ಅನುವುಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಊಟಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಚೀಟಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ತತ್ಸಂಬಂಧ ಸಂಪರ್ಕಿಸಬೇಕಾದ ವಿಳಾಸ :

ಆಡ್‌ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ

ಜೆ.ಪಿ.ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078

ದೂರವಾಣಿ : 080-22449882, 22459268

Ed. : Dr. K.S. Amur, M.Sc., PhD, Pub : Ajit S. Sabnis.

Ptd. by M/s Sessaasai e-forms Pvt. Ltd.,

on behalf of Sri Aurobindo Complex Trust, 'Sri Aurobindo Marg',

J.P. Nagar I Phase, Bangalore - 560 078. Phone : 080 - 2244 9882.